

יב:

עין משפט
נר מצוה

זא א מ״י פ״א מהל'
 מדרש ה״ל יא סמג
 לארן רמב:
 זח ב מ״י פ״ט מהל'
 מעשה הקרנות ה״ל
 כס סמג עשין קסכ:
 זכג ג מ״י שס ה״ל כא:
 ס ד ה מ״י שס ה״ל כב:
 סד ו מ״י פ״א מהל'
 זר מדרש ה״ל יא סמג
 לארן רמב:

תורה אור השלם

ו. והקריב ממנו אחד
מכל קרבן תרומה לך
לבית ה' הורק את רם
השלמים לו יהיה
ויקרא י יד

הגהות הב"ח

[illegible]

תוספות

וְאֵת תְּרוּמַת חֲמִשִּׁי הַיּוֹם
 אֶחָד וְיִזְקֵה הָאֵל
 יָמָּה לֹא הָיָה כְּלֹמֶד
 כִּשְׁכֹּשֶׁת שְׁלֵמִים לְחֹדֶר וְיִזְקֵה
 מִן שָׁנָה אֶחָדָּה כְּלֹמֶד
 שִׁבְעִי לֹא עָמַד; וְאֵת
 אֵל שִׁסְעֹן עַל יְדֵי תְּרוּמַת
 חֲמִשִּׁי הַיּוֹם יִזְקֵהוּ
 לְחֹדֶר שִׁבְעִי לְחֹדֶמָּה כֻּלָּ
 אֵל אֵלֶּה דְּמֵי שִׁבְעִי
 הַיּוֹם; וְאֵת שִׁסְעֹן
 שְׂדֵה שִׁבְעִי וְזֶה שִׁסְעֹן
 שִׁבְעִי עֵשֶׂה וְזֶה שִׁסְעֹן
 שִׁבְעִי וְזֶה שִׁסְעֹן שִׁבְעִי
 אֵל רִיבֹסָה דְּמֵי שִׁבְעִי
 שְׁלֵמִים; וְזֶה נְמֵי הַמִּזְבֵּחַ
 שְׁלֵמִים אֵלֶּה דְּמֵי הַמִּזְבֵּחַ

והוא תרומה לחמי תודה לאחר זריקה דמים ה"א. דכיון דלחמי תודה לא שרי בנכילה עד לאחר זריקה למה יתרמו אותן קודם לכן ומדקדמי אסור ש"מ דנעיקין קמתפיס: אלא אימא כפרום הלשם אסור. תרומת הלשם שהיו תורמין ממעות הלשם וממחלואי שלם קופות:

גמ' תרומה לחמי תודה וכו' פירושם. והוא רבותא טפי משום דמעיקרב נאסרה תרומת לחמי תודה כדלעיל: תרומה ה"א. כלומר בכלל וכתרומתו דקמי היא משום דהוא כתרומה לגבי זריס: תרומה לחמי תודה נמי לפני זריקה דמים ה"א. כלומר דמסתחא לה שנתרמו קודם זריקה דמים ותו"ש לא פוקדה ליה נתמתי כתרומת לחמי תודה דליכא גזונא דמסתחא כשנתרמו קודם זריקה דמים: כגון דאפרשינו בלשייהו. דכין הוא דלשיני ליה כדאפרשינו בלשין פשיין קודם זריקה דמים שהרי אפשיין היתה קודמת אפילו לשחיטת הבזה דהא אמרין במנחות (דף ע"ג:) שאם נשחט הבזה קודם שקרמו פניו [ולכן] לא נקט אלא כיון דמיימי רובא דהזבז טובי דמלי להפריש קודם זריקה ודבר טובי מיימי בדאפרשינו בלשייהו נקט נמי הכא דאפרשינו בלשייהו: כדארבע חבית. ארבעה מיימי חלות: והא נקט ארבעים. דהא הוה ארבעה מינין חזן חלה

רְקִיקָן וְרוֹטוֹסִי: וְהָסֵן וְהַקְרִיב אֶחָד מִכָּל קֶרֶן. כְּלוֹמַר מִכָּל מִין וּמִין וְלִפְנֵי בַּ"ט (מִמַּחֲמַד עו'): אֶחָד מֵעֵשֶׂר קֶלֶה וְיֹדוּ לְהוֹ אֲרָעִים: וְהַשְׁקֵל חֹדֶם מִן חֶמֶן. עֲשֵׂה שָׁם חֲלוֹת מִכָּל מִין וְאֶחָד שֶׁהִפְרִישׁ אֶחָד מִכָּל מִין לֹא תִשָּׂע שָׁם עַל מִין וְעֵשֶׂה חֲלָה לֶחֱמֶה מִכָּל מִשַּׁע וְתוֹשַׁע: לִימָא כְּתָבִי וכו'. אִי לִפְנֵי זְרִיקָה דְּמִים כְּלוֹמַר שְׂאֵמֶר כֵּן בְּפִירוּשׁ. וְנִרְאֶה בְּעֵינֵי דְבָדִין הוּא דְּהוּא מִנִּי לְהַקְשִׁיז אִי בְּחֹמֶר הִי עָלֵי כְּבוֹד סַמָּחָא מִן שְׂאֵמֶר דְּמֶאֱן דְּשִׁיר דְּלִפְנֵי אִי אֲמִרְנִי דְּבִימִירָה קֹמְפִסִּל כִּי חֲסֹר כֶּסֶף שְׂקִירָה קֹמְפִסִּיל דְּהֵאָה מִן בְּמִתְנִי חֲסֹמָה חֲמִידָה שְׁלֵמִים אֲסֹר וְלֹא דִּיִּקְנִין מִינֵה כְּסוּגִין דְּבִימִירָה קֹמְפִסִּיל אֲלֵא אֲמִיר דְּעֵי לִימִיר אִי לְאַחַר זְרִיקָה דְּמִים מִ"ט דְּמֶאֱן דְּאֶסֶר נִקְטָה מִ"ט אִי לִפְנֵי זְרִיקָה דְּמִים מִ"ט דְּמֶאֱן דְּשִׁיר אֲבָל הִ"ה סַמָּחָא מִן קֶשֶׁי: אִי דְּכֹלִי עֲלֵמָא לִפְנֵי זְרִיקָה דְּמִים. כְּלוֹמַר אִי נִמִּי סַמָּחָא דְּחֵד דִּיעָא אִתִּי לְהוֹ וְאִחְסִיל הִי רַבִּי יוֹסִיז מִמֶּנִּי מְתַבְּטִי כִּי יִדּוּר דָּר וְכֹסֶר דָּר הַאֲסוּר הוּא כִּיּוֹן דְּעַל כְּרֹחַ חֲלָה קְדוּשָׁה עָלֵיו: לֹא לְרִבּוֹת דְּכִי הַאֲסוּר. כְּלוֹמַר כִּיּוֹן מִתְּוֹה לְהַקְדִּישׁוּ כְּמַפְרָשׁ הַש"ס לְקַמֵּן [י.א.]: מִנְעֵי לִיָּה לְחַפְסִים בְּחֵטָא וְאֶסֶר. דְּלֵע"ז דְּרֹבֵה עָלֵיו

דאָס מתיבס כּכר בתרומת לחמי תודה לאחר זריקת דם שהוא דבר האסור לחמי תודה מותר: **ואיביעיס אימא**. האומר בתרומת לחמי תודה אסור לאסור ויחבר מרובו ויהיו קודם זריקת דם כּנון לשפּרס בלשם ויחבר ויחבר לאחר האסור ומרובו קודם זריקת דם לחי אמרינן באיסור שפירסו הערשם זה אכל כּדור המותר לשפּרס בלשם ובדבר עובי וכו' **ואם כּסבי** דמנאותו שיהו ארבעים אבל אי אפאן כּבדכּה חלות גדולות מכל מין אמר רב **סימא דשקיל חדא ריפסא אכולסו**. דמהני ארבעה שקיל חדא לחמי מחמתן קודם ומחלות חדא ומתקיימן חדא ומרובא חדא אבל לא שפירסו קודם אפייה לתרומה ואח"כ אפה לשפּרס דהשפּטא שקיל תרומה **על כּבדור**. (וי) כּכהן קא מיירי דאי בישראל לוי שום ויביה כּגויה אילימא. דלחמי כּיה על שער זה כּבשך כּבור לפני זריקת דמים:

סדר בכור גביה לאחר זריקה ולאחר זה הוא יסיר צהדים דמחית כשר בכור גביה:

כל כנויי פרק ראשון נדרים

והא תרומת לחמי חודה לאחר זריקת דמים הוא. ואלינא דר' אליעזר בר' שמעון נקיט ליה דאמר לא קדש הלחם עד שיטחוט ויזרוק דמה לשמה ובחורת כהנים¹⁰ קאמר לה גבי לחמי חודה וקודם זריקה אי אכל מהני לחמי חודה לא עבד חסור גמור ואפי' הכי

לעולם אימא לן בתר מעיקרא
ואזלי אינא דאינא הימירא ואיסורא
אין תימא(א) דלמרי' בתרומת לחמי
תודה אלא אימא דא בתרומת השלשם
אסור דהיא אסורה בין מעיקרא בין
בסוף ודעו נמי דבר הנדור דכתיב
אשר ידעו לבו תקחו את תרומתו
(שמות טו:) **אכל תרומת לחמי**
תודה מאי מוסר. משום דלתרומת
לחמי תודה הי' הימיר קודם וריק'
ס' תודה ואזלינן בתר מעיקרא: וזית
דח' לימני מאלה אכרן א' תרומת
לחמי תודה מוסר ואע"ג דהוי דבר
הנדור ואנא ידענא דכ"ס בתרומתו
דמוסר דהי' מתפיס בדבר האסור (טו)
לעולם בתרומת לחמי תודה מוסר
והאי דקפני בתרומתו הא קמ"ל
בתרומת לחמי תודה תרומתו
בתרומת חסובה דהיא נמי דבר
האסור ואין אדם יכול להפסיק בה
דבר צדד אע"ג דנאח על ידי נדר:
ואיכסיים אימא. דקראמרת הא
בתרומת לחמי תודה אסור ואיכסי
הי' אימא דדייקינן נמי תרומת דאזלינן

בחר מעיקרא ואסורה התרומה קודם זריקה כגון דלפרשה בלישה וכו' הא דאמר רב טובי בר קינאן וכו': ואית דתמרשו ופא כרומא לחמי תודה לאחר זריקת דם. איה כהן מפרשה ויחיה מותרת לכל וקודם זריקת דם יהיה אסורה דמאחר שנתקדשה לחמי תודה בשמיטה נאסרה לכל העולם ועשה עול עד שהופרשה התרומה לאחר זריקה שהותרה לכהן אלמא אע"ג דקודם זריקה יהיה אסורה כבשר וזחי שלמים דאסור קודם זריקה ולאחר זריקה הותרה כבשר וזחי שלמים אסור (א) בכבר אלמא דלחזין בחר מעיקרא שהיה אסור לכל העולם: מכלל לא חישבוש ואימא הא כפרומא הלשנה אסור. דתרומה הלשנה לא היה לה יחיד בין בתחילת הקדש בין בסוף הקדש: הא כפרומא לחמי תודה מאי מוסר. משום דלמרינן בסוף מתפסין ומאחר דתרומה הכהן היא חשובה בתרומה בעלמא כדבר האסור ולא כדבר הנדור ולהכי מותרת המתפסים אי הכי ליתמי בתרומה לחמי תודה מותר כל ענין בתרומה חזקין דלמא ידענא דמותר דהיא לא באה ע"י נדר כגון (ספרותא יחא). להכי קמי בתרומתו במתניתין לאשמועינן דתרומה לחמי תודה לאחר זריקת דם שהיה מפורשת ויש עליה שם תרומה חזקין חשובה ויש עליה שם תרומה חזקין חשובה אחרן שביעיה האומר תרומה דאמר כפשוטו מהאכ נשר וזחי שלמים אי שניקור מתפסין אי בסוף דלפרשה גרומה מותרת לכהן קודם זריקה ולהכי איסור ויחיה ביהוד הוריקא דם שהופרשה שהיה קדושה בשמיטה קודם הפרשה אסורה לכל העולם ברכשין. דארכשין חלות מינעי' ליה למיפ' שפיה מכל מין: ומשיל למחיה. יחא: ופא כחי למשקל תרומה. מין חד וחד מכל מין אחד מפרשה: יחא: והסגן אחד מכל קרבן. דמכל מין ומין צוי למשקל חדא חדא: מחד מין בלבד על תלחא: אלא דלפרשה בלישה. דמכל מין ומין יהיה שלימה מכל קרבן דאופה חלה ממה שנטול מכל מין ומין: כרי ואסור ליה ממי באכילה שאמר הרי עלי נשר וז' כבשר בנדר: הכי דמי י טעמא דמאן דשרי. הא כבוד לא (א) לישתרי אלא בנזיקת דמו: ואמר

ולאמר

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

מסורת הש"ס

(א) ציל תרומת לחמי וכו' (ב) מנחת עז: ע"פ (גדה ו: ע"פ.) (ג) (ומנחת עז:.) (ד) שם עז. עז: פסחים לו: (גדה ו:.) (ה) מיר ד: (ו) (ציל ר: יוסי וכן מנחת מנזר להדיא.) (ז) (ולו פרק יא.) (ח) (ע"פ פירוש וואס דערפאר.) (ט) ציל ויטוסה וסבין והקריב הד"ל. רש"י. י' ש"ך לדף יב. (כ) ציל יהודה.

גליון הש"ס

בהרא"ש ד"ה כגון
דאפשרן ב"י דקדוש
שחיטת חובת ל"ש. עין
נדה דף ו ע"כ מד"ה
לאפשריכו:

פירוש הרא"ש

[illegible]

זריקה דמיס:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones